

STORTINGET

Stortingstidende

Referat fra møter i Stortinget

Nr. 41 · 1. februar
Sesjonen 2021–2022

Møte tirsdag den 1. februar 2022 kl. 10

President: Svein Harberg

Dagsorden (nr. 41):

1. Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om statsrådets protokoller for tidsrommet 1. januar–30. juni 2021 (Innst. 108 S (2021–2022))
2. Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om Riksrevisjonens undersøkelse av kliniske behandlingsstudier i helseforetakene (Innst. 107 S (2021–2022), jf. Dokument 3:9 (2020–2021))
3. Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om Riksrevisjonens undersøkelse av søknadsbaserte tilskudd i møte med virusutbruddet i 2020 (Innst. 105 S (2021–2022), jf. Dokument 3:10 (2020–2021))
4. Referat

Minnetale over tidligere stortingsrepresentant og statsråd Dag Jostein Fjærvoll

Presidenten: Ærede medrepresentanter! Tidligere stortingsrepresentant og statsråd Dag Jostein Fjærvoll døde den 5. februar i fjor. Han ble 74 år gammel.

Som Kristelig Folkeparti-politiker satte Fjærvoll dype spor etter seg, både i lokalpolitikken i Hadsel i Vesterålen, gjennom sine 12 år på Stortinget, som representant fra Nordland, og som statsråd i to departementer i sentrumsregjeringen.

Han kom inn på Stortinget i 1985 med en bred erfaringsbakgrunn.

Sitt yrkesliv hadde han brukt i skoleverket, som lærer, inspektør og rektor i Melbu. Han lærte tidlig hva politikk er og hva det kan medføre.

Hans far, Edmund Fjærvoll, hadde også vært aktiv i lokalpolitikken og var også stortingsrepresentant for Kristelig Folkeparti i to perioder. Selv ble han medlem av Hadsel kommunestyre i 1975, kom inn i formannskapet i 1980 og var også ordfører fra 1980 og til han ble valgt inn på Stortinget.

Han var medlem av ulike komiteer i hver av de tre periodene han møtte på Stortinget. I to perioder var han medlem av presidentskapet, først en periode som visepresident i Lagtinget, deretter en periode som visepresident i Odelstinget. Med sin sikre sans for de formelle og konstitusjonelle spillereglene passet han godt inn i presidentskapet. I stortingsgruppen bidro han til trivselen med sitt gode humør og kvikke replikker. Han var en trivelig og løsningsorientert arbeidskar i politikken.

Ved stortingsvalget i 1997 hadde Dag Jostein Fjærvoll tenkt å gi seg med politikk, men da sentrumsregje-

ringen skulle dannes, med Kristelig Folkeparti som det store og toneangivende partiet, var han en av dem som ble bedt om å være med på laget, først som forsvarsminister, senere som samferdselsminister.

Som i Stortinget var han også i regjeringen en kollega man satte stor pris på og lyttet til. Han vil bli husket for sitt sterke nordnorske engasjement. Han fikk bl.a. oppgaven med å jobbe med en mulig sammenslåing av Telenor og Telia.

Etter at sentrumsregjeringen gikk av, engasjerte Dag Jostein Fjærvoll seg i utviklingen av den landsdelen han brant så sterkt for, bl.a. som daglig leder for Vesterålen Høgskolesenter. Han var også engasjert i kirke- og menighetsliv, både som landsstyremedlem i Den indre Sjømannsmisjon og som medlem av Sør-Hålogaland bispedømmeråd.

Dag Jostein Fjærvoll var en betydningsfull politiker som benyttet den tilliten han ble gitt, og han vil bli husket for sitt gode humør og nordnorske engasjement.

Vi minnes Dag Jostein Fjærvoll for hans samfunnsengasjement og virke i Stortinget. Vi lyser fred over hans gode minne.

Representantene påhørte stående presidentens minnetale.

Presidenten: Representanten Audun Lysbakken, som har vært permittert, har igjen tatt sete.

Den innkalte vararepresentanten for Nordland, Hans Gunnar Holand, tar nå sete.

Det foreligger tre permisjonssøknader:

- fra Arbeiderpartiets stortingsgruppe om permisjon etter Stortingets forretningsorden § 5 annet punktum for representantene Tuva Moflag og Åse Kristin Ask Bakke fra og med 1. februar og inntil videre
- fra representanten Dag-Inge Ulstein om velferdspemisjon fra og med 1. februar og inntil videre

Etter forslag fra presidenten ble enstemmig besluttet:

1. Søknadene behandles straks og innvilges.
2. Følgende vararepresentanter innkalles for å møte i permisjonstiden:
For Akershus: Tobias Hangaard Linge
For Hordaland: Astrid Aarhus Byrknes
For Møre og Romsdal: Berit Tønnesen

Presidenten: Tobias Hangaard Linge, Astrid Aarhus Byrknes og Berit Tønnesen er til stede og vil ta sete.

Statsråd Odd Roger Enoksen overbrakte 1 kgl. proposisjon (se under Referat).

Presidenten: Representanten Christian Tybring-Gjedde vil framsette et representantforslag.

Christian Tybring-Gjedde (FrP) [10:06:07]: Jeg vil på vegne av stortingsrepresentantene Sylvi Listhaug, Hans Andreas Limi, Silje Hjemdal, Bengt Rune Strifeldt, Carl I. Hagen og meg selv fremsette et forslag om å nedsette en uavhengig bistandskommisjon.

Presidenten: Representanten Ingrid Fiskaa vil framsette et representantforslag.

Ingrid Fiskaa (SV) [10:06:37]: På vegner av stortingsrepresentantane Christian Torset, Torgeir Knag Fylkesnes og meg sjølv har eg gleda av å fremja eit representantforslag om å stramma inn praktiseringa av anskaffingsregelverket når det gjeld korleis næringslivet skal overhalda folkeretten.

Presidenten: Representanten Olaug Vervik Bollestad vil framsette et representantforslag.

Olaug Vervik Bollestad (KrF) [10:07:12]: På vegne av representanten Kjell Ingolf Ropstad og meg selv ønsker jeg å framsette et representantforslag om en bedre barselomsorg.

Presidenten: Representanten Olve Grotle vil framsette et representantforslag.

Olve Grotle (H) [10:07:43]: På vegner av representantane Linda Hofstad Helleland, Lene Westgaard-Halle og meg sjølv vil eg fremje eit representantforslag om ein visjon om at ingen fiskarar skal omkome på havet i framtida.

Presidenten: Representanten Geir Jørgensen vil framsette et representantforslag.

Geir Jørgensen (R) [10:08:14]: På vegne av representanten Marie Sneve Martinussen og meg selv vil jeg framsette et forslag om at regjeringen tar i bruk § 2-4 i hovedavtalen for jordbruket og snarest åpner tilleggsforhandlinger.

Presidenten: Representantforslagene vil bli behandlet på reglementsmessig måte.

Sak nr. 1 [10:08:41]

Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om statsrådets protokoller for tidsrommet 1. januar–30. juni 2021 (Innst. 108 S (2021–2022))

Peter Frølich (H) [10:09:18] (komiteens leder): Arbeidet med statsrådets protokoller er en rutinemessig, men viktig del av Stortingets kontroll med regjeringen. I dette dokumentet ettergår vi benådningssaker og gjennomgår forskrifter og embetsutnevnelser.

Det har ikke vært dissenser i regjeringen i første halvår i 2021. Det ble kun gjort én benådning i perioden, og de aller fleste søknader er blitt avvist. Komiteen har ikke hatt noen merknader til benådningshåndteringen. Min forgjenger, Dag Terje Andersen, sa en gang at vi skal være veldig glade for at disse benådningssakene ikke er politiske, slik de er i en del andre land. Det er en betraktning jeg kan slutte meg helhjertet til.

Forskriftsgjennomgangen er en sentral del av statsrådets protokoller. Vi har nå tilbakelagt et år med korona, og rapporten vi har nå, omtaler første halvår i 2021, og den bærer åpenbart preg av at det er utstedt mange forskrifter. Der har en samlet komité vist til at flere av forskriftene utformes basert på såkalt delegert fullmakt. Jeg tror det er veldig viktig å understreke hva komiteen ønsker for framtiden, og det er at det tydelig framgår i statsrådsprotokollene hvilke av forskriftene dette gjelder, og hvem fullmakten til å utforme disse, er blitt delegert til. Det ville lette arbeidet til komiteen betydelig.

Så nevnte jeg at komiteen står samlet om størstedelen av innstillingen, men det er en uenighet knyttet til noen punkter. Det er særmerknader fra SV, Rødt og Fremskrittspartiet om resolusjonen om norske personellbidrag til Mali. Den resolusjonen er gradert begrenset, den er unntatt offentlighet i tråd med sikkerhetsloven og offentlighetsloven.

Det er framsatt to mindretallsforslag i saken. Det ene er fremmet av Fremskrittspartiet, og det går ut på at resolusjonen legges fram for den utvidete utenriks- og forsvarskomiteé. Det andre forslaget, fra Rødt, går ut på at Stortinget ber regjeringen offentliggjøre resolusjonen.

Høyre kommer ikke til å støtte noen av disse forslagene. Det følger langvarig gjeldende praksis for Stortingets håndtering av slike spørsmål. Om Stortinget skal endre kurs i behandlingen, bør det gjøres med en grundig og prinsipiell forutgående debatt om hvordan Stortingets kontroll med utenrikspolitikken skal være. Det har vi en ypperlig anledning til å diskutere i forbindelse med Harberg-utvalget og dets kapittel 9, som komiteen nå har til diskusjon. Der skal vi også ta stilling til grunnlovsforslaget om endringer i § 25.

Så varsler jeg ikke av den grunn at Høyre kommer til å ta til orde for noe kursskifte der heller. Men det som er riktig rekkefølge, mener jeg, er først å behandle denne typen prinsipielle spørsmål.

Carl I. Hagen (FrP) [10:12:43]: Det er riktig, som komitélederen sa, at vi kommer tilbake til denne problemstillingen – der det er en del merknader i komitéinnstillingen – om i hvilken grad Stortinget skal involveres i forbindelse med at vi sender militære styrker til andre land. Det gjelder oppfølgingen av kapittel 9 i

Harberg-utvalgets innstilling og behandlingen av et forslag om å endre Grunnloven § 25.

Jeg vil allikevel referere til at vi har tatt opp en konkret sak i merknadsform i denne innstillingen. Det er en kongelig resolusjon av 18. juni 2021, om Norske personellbidrag til Takuba-styrken i Mali, som er gradert BE-GRENSET, unntatt offentlighet i henhold til sikkerhetsloven §§ 5-3 og 5-4, jf. offentlighetsloven § 13. Der har Fremskrittspartiet og Rødt vist til en flertallsmerknad fra alle partier i utenriks- og forsvarskomiteen, unntatt SV, i forbindelse med behandlingen av Rødts representantforslag om Libya-krigen og om bruk av norsk forsvarsmakt i utlandet i Innst. 227 S for 2018–2019. Da sa komiteen, alle unntatt SV:

«Kongelige resolusjoner som omhandler norske styrkebidrag til internasjonale operasjoner, bør etter flertallets syn som hovedregel offentliggjøres for å bidra til større tillit til regjeringens beslutningsgrunnlag.»

Det er denne oppfølgingen som vi mener har vært mangelfull, og som vi må komme tilbake til mer grundig når det gjelder behandlingen av kapittel 9 i Harberg-utvalget. Men akkurat denne kongelige resolusjonen er jeg kommet til at i hvert fall den utvidete utenriks- og forsvarskomitee bør få seg forelagt. Når den er merket BE-GRENSET, kan den etter min mening ikke offentliggjøres, slik som Rødt foreslår – jeg respekterer det. Men komiteen bør i aller høyeste grad kunne få den kongelige resolusjonen i sin helhet. Jeg tar derfor opp vårt forslag, som står på side 5, første spalte, i innstillingen.

Presidenten: Da har representanten Carl I. Hagen tatt opp det forslaget han refererte til.

Christian Torset (SV) [10:15:30]: Jeg skal bare kort gjøre rede for SVs merknader.

Det er rart at vi må behandle en sak om hvorvidt det skal være hemmelig hvorfor vi sender norske soldater til krig i utlandet. Det er rart, for det er knapt mulig å tenke seg en viktigere avgjørelse enn hvorvidt unge mennesker i uniform skal risikere å ta et liv eller miste sitt eget. Og det er rart fordi det er full åpenhet når Stortinget budsjetterer folkets penger, når vi disponerer folkets naturressurser, og når vi vedtar lover som skal ivareta folket, men det er altså hemmelig når regjeringen tar avgjørelser som i siste instans handler om liv eller død for dem som skal stå med våpen i hånd og forsvare landet vårt. Soldater tilhører også folket, og vi skylder dem den respekt at avgjørelser om bruk av forsvarsmakten tas i åpenhet.

Da Libya-rapporten ble lagt fram i 2018, foreslo SV at all deltakelse i internasjonale operasjoner skal begrunnes til Stortinget. Det skulle bare mangle. SV har også flere ganger, inkludert denne perioden, lagt inn for-

slag om å endre Grunnloven på dette punktet, for å sikre at landet ikke går til krig uten at Stortinget har debattert og vedtatt det i full offentlighet. Krig er for alvorlig til å stenge inne i lukkede rom. Det norske folket har krav på å få vite hvorfor landet eventuelt skal gå til krig. SVs grunnlovsforslag om endring av Grunnloven § 25 skal behandles av Stortinget i denne perioden, og det samme skal den delen av Harberg-utvalgets rapport som omhandler Stortingets medvirkning og kontroll i utenriks- og sikkerhetspolitikken. Sistnevnte peker på en del uklarheter rundt kravene til Stortingets samtykke for å bruke norske styrker i utlandet.

SV mener at det må være åpenhet rundt spørsmålet om deltakelse i krig, og at sånne avgjørelser skal tas i Stortinget. Hvordan vi forholder oss til internasjonale operasjoner, bør avgjøres på prinsipiell basis, i forbindelse med forannevnte grunnlovsforslag og behandlingen av Harberg-utvalgets rapport. SV støtter derfor ikke forslaget fra Rødt om at Stortinget skal be regjeringen offentliggjøre kongelig resolusjon om deltakelse i Takuba-styrken i Mali. Vi støtter heller ikke forslag nr. 1, fra Fremskrittspartiet. Vi støtter derimot det løse forslaget fra Rødt, forslag nr. 3.

Seher Aydar (R) [10:18:17]: I fjor sommer vedtok Solberg-regjeringen å sende norske soldater til det afrikanske landet Mali under ledelse av den tidligere kolonimakten Frankrike, operasjon Takuba, og på invitasjon fra Malis sittende militærkuppet regime. Dette har befolkningen praktisk talt ikke fått noen informasjon om. Hvis man leter etter den formelle beslutningen – som kalles en kongelig resolusjon – på regjeringens hjemmesider, er det som om den aldri fantes.

Regjeringen har hemmeligstemplet, som påpekt herifra, resolusjonen og statsforedraget med begrunnelse for beslutningen, som da hører med. Så mens vi i dag kan debattere endringer i forskrift i Lotteritilsynet, kan vi ikke debattere om Norge nok en gang skal sende soldater i krig i utlandet, og det i en region en allerede har destabilisert med forhastede militæroperasjoner, slik som krigen i Libya. En åpen debatt ville vært sunt. Regjeringens hemmelige resolusjon har på rekordtid rotet Norge inn i et utenrikspolitisk kaos som ville vært paradisk om det ikke var så tragisk.

Mali har hatt to militærkupp på under ett år. Soldatene våre skal ledes av en tidligere kolonimakt som har bombet bryllup og massakrert uskyldige. Og vi ble invitert inn av kuppmakere som nå er erstattet av nye kuppmakere.

Militærregimet har invitert inn russiske leiesoldater fra Wagnergruppen, som er kjent for grove brudd på menneskerettighetene. I desember sluttet Norge seg til EUs sanksjoner mot Wagnergruppen og fordømte regi-

met i Mali for å bruke dem. Så vi fordømmer med den ene hånden og gir militærstøtte med den andre. Denne spagaten ble for mye for nabolandet vårt Danmark. De har blitt uvenner med militærjuntaen i Mali, så nå trekker de alle styrker ut og varsler om at flere vestlige land tenker å gjøre det samme.

I media kan vi lese at Støre-regjeringen står fast på å sende norske styrker, hvorfor aner vi ikke – like lite som vi til å begynne med fikk vite hvorfor vi skal hjelpe en tidligere europeisk kolonimakt og et kontroversielt kuppregime i Mali, eller hva som skal til før vi trekker oss ut.

Dette hemmeligholdet hører ikke hjemme i et demokrati. Å sende væpnede styrker i krig i utlandet er en av de mest alvorlige beslutningene en stat kan ta. Det henger ikke på greip at det er det vi skal vite minst om og snakke minst om. Det har Stortinget skrevet under behandlingen av Libya-rapporten, og der står det:

«Kongelige resolusjoner som omhandler norske styrkebidrag til internasjonale operasjoner, bør etter flertallets syn som hovedregel offentliggjøres for å bidra til større tillit til regjeringens beslutningsgrunnlag.»

Jeg vil nevne to viktige grunner. På den ene siden skal folk få ta stilling til hva regjeringen gjør. Det har de ikke sjanse til når både vedtak og begrunnelse holdes hemmelig og gjemmes bort i en skuff. Den andre grunnen er å sikre at regjeringen faktisk gjør så grundige vurderinger som krigsdeltakelse krever. Libya-utvalgets rapport konkluderte med at kongelige resolusjoner om å delta i internasjonale militæroperasjoner må inneholde

1. en vurdering av det folkerettslige grunnlaget for å delta i operasjonen
2. rammer for bruk av norsk militærmakt, herunder kommando og kontroll
3. en vurdering av om kravene i Grunnloven § 25 blir oppfylt og en vurdering av om operasjonen er en «krig» i Grunnlovens forstand, og i så fall hva som gjør at den er «til forsvar av landet»
4. målsettinger og
5. varighet av innsatsen

Stortingets behandling av Libya-utvalgets rapport stiller seg bak disse kravene og forutsetter at regjeringen på egnet måte følger dem opp. En hemmelig resolusjon kan ikke følges opp i lyset og granskes. Vi kan ikke gå punkt for punkt gjennom Stortingets sjekkliste og snakke åpent om regjeringen har tatt de forholdsregler den skal ta. For oss i Rødt er det fullstendig uakseptabelt. Vi ber derfor om at den kongelige resolusjonen om norske personellbidrag i Takuba-styrken i Mali offentliggjøres.

Representanten fra Høyre sier at vi ikke kan ha debatt om å delta i krig uten å ha grundigere debatt om hvorvidt vi skal debattere behandlingen først – men å

sende norske styrker i krig kan vi gjøre uten debatt. Det synes jeg er litt merkelig. I går kunne vi lese om at Mali kaster ut Frankrikes ambassadør. Gitt det rådende kaoset fremmer Rødt også i dag et løst forslag om at norske soldater ikke sendes til Mali før regjeringen har redegjort om den endrede situasjonen i landet og militæroperasjonens endrede forutsetninger.

Vi kommer også til å stemme for mindretallsforslag nr. 1.

Jeg tar med dette opp Rødts forslag.

Presidenten: Da har representanten Seher Aydar tatt opp de forslagene hun refererte til.

Lubna Boby Jaffery (A) [10:23:29]: Representanten Frølich, komiteens leder, sa i sitt innlegg det meste som er å si om debatten knyttet til å sende internasjonale styrker til utenlandske operasjoner. Det blir sagt at folket må være opplyst, og vi som sitter på Stortinget, er jo folkets representanter. Det er derfor vi har statsrådsprotokollene til behandling. Det gjør at komiteens medlemmer har anledning til å lese den kongelige resolusjonen og se hva som står i den kongelige resolusjonen.

Så tenker jeg – når det er blitt sagt at vi skal behandle både Harberg-utvalgets kapittel 9 og etter hvert også grunnlovsforslagene – at det er det riktige tidspunktet for å diskutere hvordan Norge behandler og vurderer det å sende til og delta i utenlandske operasjoner. Jeg synes ikke det er riktig at man endrer kurs i en sak om statsrådsprotokollene. Det er sendt pressemelding knyttet til dette, og Forsvaret svarer også på spørsmål knyttet til hva situasjonen er i Mali i dag, og hvilke vurderinger man gjør.

Så en stemmeforklaring: Arbeiderpartiet kommer ikke til å stemme for mindretallsforslagene nr. 1 og 2 og heller ikke for Rødts løse forslag til saken.

Grunde Almeland (V) [10:25:13]: Jeg følte for å forklare hvorfor heller ikke Venstre kommer til å stemme for noen av forslagene som er fremmet i dag. Mye er jo sagt om den overordnede prinsipielle diskusjonen, men jeg må få understreke at vi for Venstres del er enig i det prinsipielle utgangspunktet som flere av forslagsstillerne har om at man skal sikre mest mulig offentlighet og åpenhet rundt beslutningene som tas. Jeg mener absolutt ikke at beslutninger om å gå i krig er noe vi skal ta lett på, noe jeg opplever at insinueres litt mellom linjene fra talerstolen.

Grunnen til at vi ikke er med på disse forslagene, er nettopp at vi mener dette er veldig alvorlige beslutninger. Det som blir referert fra talerstolen, er en liten del av det som var flertallets mening i innstillingen fra behandlingen av Libya-rapporten. Men der både Fremskrittspartiets representant og Rødts representant stopper, er jo like

før de neste sitatene som er med på å nyansere dette bildet betraktelig, mener jeg. Jeg refererer til det som igjen er referert i den innstillingen, altså Forsvarsdepartementets uttalelse til Dokument 8:68 S for 2018–2019, der de sier at det f.eks. ikke vil være aktuelt å offentliggjøre informasjon som utfordrer operasjonssikkerhet, sikkerheten til personell eller forholdet til allierte.

Jeg mener dette er veldig relevant å belyse i denne debatten, for det er et særlig viktig perspektiv når vi diskuterer hva og hvor mye som skal offentliggjøres. Selv om jeg er helt klar på at hovedregelen er så mye åpenhet og offentliggjøring som mulig, må man også tenke på sikkerheten til dem som faktisk skal utføre disse oppdragene, når man tar disse beslutningene.

Jeg mener behandlingen av Libya-rapporten ga oss viktige spilleregler for hvordan disse kongelige resolusjonene skal utformes, hvordan behandlingen skal være. Venstre er med på en videre diskusjon om det blir aktuelt, og det blir det bl.a. i oppfølgingen av den mye nevnte Harberg-rapporten. Men å vedta en offentliggjøring her i dag mener jeg bryter med mange av de prinsippene som flertallet også den gangen viste til.

Så vil jeg bare kort kommentere forslaget fra Fremskrittspartiet, som heller ikke Venstre kommer til å støtte. Jeg mener det stiller seg litt annerledes enn det andre forslaget. Grunnen til at vi heller ikke er med på dette forslaget, er at det også er et underliggende prinsipielt spørsmål om hvor makt og ansvar skal ligge, hvordan regjeringen skal konsultere den utvidete utenriks- og forsvarskomiteé. Jeg mener det ikke er riktig å vedta et enkeltvedtak her. Det får heller være en prinsipiell diskusjon om hvordan den konsultasjonen skal være.

Statsråd Odd Roger Enoksen [10:28:35]: Det er argumentert godt fra flere representanter for hvorfor offentliggjøring ikke bør finne sted. Jeg vil derfor bare ta opp noen få punkter i denne sammenheng.

Deltakelse i Takuba ble besluttet av den forrige regjeringen etter en konsultasjon med den utvidete utenriks- og forsvarskomiteé på ordinær måte den 18. juni i fjor, før saken ble behandlet i statsråd senere samme dag. Det er også gitt oppdateringer til den utvidete utenriks- og forsvarskomiteé, både 16. desember i fjor og senest nå, 14. januar 2022. Det ble av ulike grunner ikke aktuelt å sende soldater til Takuba, bl.a. fordi det ikke var mulig å oppnå et tilstrekkelig rettslig rammeverk med Mali som ville ivareta sikkerheten til våre soldater. De ble derfor ikke sendt til Mali og har ikke deltatt i Takuba.

La meg understreke at dersom det på noen måte skulle bli aktuelt å gjøre dette på et tidspunkt, vil Stortinget bli konsultert på ordinær måte, slik at det blir ivare tatt i henhold til ordinære prosedyrer. Per i dag er det ikke aktuelt å sende norske styrker til Takuba.

På den måten har jeg vel svart ut forslag nr. 3, fra Rødt. Når det gjelder de to andre forslagene, har det fra flere av stortingsrepresentantene vært argumentert godt for hvorfor man ikke vil stemme for dem, så det ser jeg ingen grunn til å gå nærmere inn på.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Seher Aydar (R) [10:30:36]: Jeg lurer på om statsråden kan informere oss om det har blitt tatt hensyn til eller gjort betraktninger om at Frankrike, som har inviterert Norge til Mali, nå er i konflikt med kuppmakerne i Mali, og om hvordan Norge forholder seg til at Danmark, vårt naboland, er uønsket der og trekker seg ut.

Statsråd Odd Roger Enoksen [10:31:06]: Ja, det er selvsagt en del av den vurderingen som var gjort. Jeg har jevnlig kontakt med både min danske kollega og min franske kollega og har drøftet den spente situasjonen som er i Mali, ganske ofte med dem. Og som jeg også sa fra Stortingets talerstol, har det ikke være mulig for oss å få et rettslig rammeverk som ivaretar sikkerheten til våre soldater på en måte som gjør at vi har sett det forsvarlig å gå inn i Mali. Så svaret er ja, det er vurdert.

Seher Aydar (R) [10:31:47]: Tusen takk for svaret. Det er betryggende at soldatene ikke blir sendt ennå. Jeg lurer på om statsråden helt til slutt også kan si noe om hva som skal til for at Norge trekker tilbake vedtaket om ikke å sende soldater dit, eller i det hele tatt hva som skal til for at Norge faktisk går inn i Mali. Er det noe vi kan bli informert om?

Statsråd Odd Roger Enoksen [10:32:10]: Ja, Stortinget vil bli orientert på egnet måte. Dersom det på noen måte skulle bli aktuelt å sende soldater til Mali, vil det både bli drøftet grundig i regjeringen, i lys av den sikkerhetspolitiske situasjonen vi ser, og Stortinget vil bli orientert. Per nå er det ikke aktuelt å sende soldater til Mali.

Presidenten: Replikkordskiftet er omme.

Sak nr. 2 [10:32:40]

Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om Riksrevisjonens undersøkelse av kliniske behandlingsstudier i helseforetakene (Innst. 107 S (2021–2022), jf. Dokument 3:9 (2020–2021))

Presidenten: Etter ønske fra kontroll- og konstitusjonskomiteen vil presidenten ordne debatten slik: 5 minutter til hver partigruppe og 5 minutter til medlemmer av regjeringen.

Videre vil det – innenfor den fordelte taletid – bli gitt anledning til inntil seks replikker med svar etter inn-

legg fra medlemmer av regjeringen, og de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

Presidenten vil opplyse om at vi har litt problemer med klokkesystemet på talerstolen, men presidenten har oversikt over klokken og vil gi beskjed når det er et halvt minutt igjen.

Even Eriksen (A) [10:33:33] (ordfører for saken): Der håpet jeg å få ubegrenset taletid, men da forholder jeg meg til at presidenten har kontroll!

Aller først vil jeg takke komiteens medlemmer for godt samarbeid. Med unntak av et par mindre særmerknader fra henholdsvis Høyre og Venstre samt Rødt er kontroll- og konstitusjonskomiteen samstemt i denne saken.

Kliniske studier er det viktigste virkemidlet vi har for å få sikker kunnskap om effekten og sikkerheten av den behandlingen som gis til pasienter. Derfor er det viktig at det tas tak i de funnene som Riksrevisjonen har kommet med i undersøkelsen, der målet har vært å vurdere hvordan de regionale helseforetakene ivaretar sitt ansvar for nettopp kliniske behandlingsstudier.

Undersøkelsen slår fast at pasienters tilgang til kliniske behandlingsstudier ikke er god nok, studiene er ikke tilstrekkelig integrert i pasientbehandlingen, helseforetakene har lite oppmerksomhet rettet mot forskning, og det er mulig å øke antall kliniske behandlingsstudier. Riksrevisjonens grad av kritikk i denne rapporten er «kritikkverdig».

For vi vet at behandlingsstudier kan redde liv, slik livet til Jan Erik ble reddet. Høsten 2011 fikk han tilbud om immunterapi ved Radiumhospitalet i Oslo etter å ha prøvd utallige behandlinger for å bekjempe føflekkreft med spredning. Jan Erik lever i dag i beste velgående. Det er slike historier denne saken til sjuende og sist handler om. Takk til Kreftforeningen for formidling av Jan Eriks historie og for gode innspill på vegen videre.

Kontroll- og konstitusjonskomiteen mener, med bakgrunn i det jeg har sagt, at det er behov for flere og mer likeverdige og integrerte kliniske behandlingsstudier, og ønsker at helseforetakene har mer oppmerksomhet rettet mot forskning. Stortinget har tidligere satt seg tydelige mål om å øke antall behandlingsstudier i helseforetakene, og at flere pasienter skal få tilbud om å delta i disse. Den manglende resultatoppnåelsen i helseforetakene er, som jeg har sagt, kritikkverdig.

Denne saken har vært og er viktig for både den forrige og den nåværende regjering. I tråd med Nasjonal handlingsplan for kliniske studier for 2021–2025 skal antall behandlingsstudier dobles i løpet av fire år. Det krever systematisk jobbing og er noe regjeringen og helse- og omsorgsminister Ingvild Kjerkol ønsker å gjen-

nomføre. Kontroll- og konstitusjonskomiteen kommer til å følge denne saken videre.

Til slutt vil jeg nok en gang takke komiteens medlemmer for et godt samarbeid i denne viktige saken, og jeg ser fram til å følge den videre diskusjonen.

Presidenten: Presidenten kan slå fast at saksordføreren greide seg godt innenfor de tildelte 5 minuttene. Og det er slik at både saksordfører og statsråd har den fordel at de kan ha et ubegrenset antall innlegg i sine saker når de er i den posisjonen, men dette gikk veldig bra.

Nils T. Bjørke (Sp) [10:36:58]: Helseforetakslova fortel kva sjukehusa er til for. Dei skal gje helsetenester til alle som treng det, og dei skal leggja til rette for forskning og undervisning. Denne rapporten fortel at sjukehusa i for liten grad har lagt til rette for forskning gjennom kliniske studium.

Eg er samd i Riksrevisjonens kritikk av mange styre i helseforetaka som ikkje har nok merksemd retta mot forskning. Desse styra skal vekta merksemda si mellom dei ulike oppgåvene sjukehusa har.

I handsaminga av saka har heile komiteen sett pris på at den førre regjeringa sette i verk den fyrste nasjonale handlingsplanen om kliniske studium, i januar 2021. Eg legg òg merke til at den avgåtte statsråden i svar til Riksrevisjonen ser det naudsynt å peika på at departementet ikkje styrer på helseforetaksnivå. Kan hende hadde statsråden fått meir merksemd om forskinga i styra i helseforetaka om han hadde styrt dette sjølv, framfor å laga ein handlingsplan. Difor er eg glad for at den nye regjeringa no vil sjå på korleis me styrer sjukehusa, for å sikra sterk politisk og demokratisk styring.

Carl I. Hagen (FrP) [10:38:39]: Det er en samlet komité som viser til at undersøkelsen slår fast at pasienters tilgang til kliniske behandlingsstudier ikke er god nok. Studiene er ikke tilstrekkelig integrert i pasientbehandlingen. Helseforetakene har lite oppmerksomhet rettet mot forskning, og det er mulig å øke antall kliniske behandlingsstudier.

Vi viser også til at Riksrevisjonen mener det er kritikkverdig at mange styrer i helseforetakene har lite oppmerksomhet rettet mot forskning, og dette er i lys av at forskning er en av fire hovedoppgaver i sykehusene og Stortingets målsettinger om å øke antall kliniske behandlingssteder. Komiteen stiller seg bak Riksrevisjonens kritikk.

Det er statsråden som kan gi instruks til de regionale helseforetak, som igjen kan gi instruks til helseforetakene under de regionale. Jeg håper at statsråden vil bekrefte at hun og departementet vil instruere styrene i de regionale helseforetakene om nettopp å gjennomføre det som Riksrevisjonen, med komiteens fulle

støtte, anbefaler i innstillingen. Jeg ber statsråden bekrefte, når hun får ordet, at hun aktivt vil følge opp de regionale helseforetakenes styrer, slik at de også blir instruert om å ta kontakt, altså med helseforetakene.

Så har jeg merket meg at det er en samlet komité som ber Riksrevisjonen følge utviklingen for flere og mer likeverdige og integrerte kliniske behandlingsstudier, og om helseforetakene har mer oppmerksomhet rettet mot forskning. Det betyr selvsagt at Riksrevisjonen da vil påse og merke seg om statsråden aktivt følger opp de regionale helseforetakenes styrer, slik som jeg nå nettopp anmodet om.

Seher Aydar (R) [10:41:04]: Denne rapporten peker på viktige svakheter ved måten sykehusene driftes på. Leger og ledere i helseforetakene opplever at stramme budsjetter gjør det nødvendig å gjøre prioriteringer som får driften til å gå rundt, og som leverer på områder helseforetakene måles på, bl.a. ventetider og pakkeforløp.

Nå har vi en rapport som viser en av de mange konsekvensene av at bedriftsøkonomisk tenkning er det som ligger til grunn i sykehusene våre. Når det ligger til grunn, ser vi bl.a. at langsiktige investeringer, som f.eks. forskning, havner litt på siden, og som saksordføreren så godt påpekte, handler dette om at det faktisk kan redde liv. Derfor er denne saken så viktig.

Riksrevisjonen har levert flere viktige og ganske nedslående rapporter. Dette er en av flere der Riksrevisjonen har funnet et gap mellom politisk formulerte mål og faktisk praksis i helseforetakene. Vi er nødt til også å kunne se det i en større sammenheng, som da Riksrevisjonens undersøkelser av psykiske helsetjenester fant det sterkt kritikkverdig at helseforetakene ikke hadde innfridd Helse- og omsorgsdepartementets mål om den gylne regel, som handler om veksten innen psykisk helsevern, eller da Riksrevisjonens undersøkelser av helseforetakenes investeringer i bygg og medisinsk-teknisk utstyr viste at helseforetakene ikke har fulgt opp kravene departementet stilte, etter at Stortinget allerede i 2011 slo fast at tilstanden mange steder ikke tilfredsstilte gjeldende krav.

Den rapporten som vi behandler nå, og alle disse rapportene, peker på det samme. Disse rapportene viser til sammen de folkevalgtes manglende innflytelse på driften av helseforetakene. Det mener vi i Rødt at er et demokratisk problem, og vi er nødt til å se det i den store sammenheng. Derfor ser jeg også fram til at regjeringen etter hvert skal levere på det helhetlige når det gjelder helseforetaksmodellen.

Statsråd Ingvild Kjerkol [10:43:41]: Riksrevisjonens undersøkelse gir en veldig viktig statusbeskrivelse av kliniske behandlingsstudier i helseforetakene. Jeg

støtter konklusjonene i undersøkelsen og vil gjøre mitt for å bidra til at det følges opp.

Som tidligere meddelt Stortinget støtter denne regjeringen innhold og retning i den nasjonale handlingsplanen for kliniske studier. Riksrevisjonens undersøkelse av kliniske behandlingsstudier i helseforetakene kom på et gunstig tidspunkt. Fra mitt ståsted er de to dokumentene gjensidig forsterkende.

Regjeringen har som mål at norske pasienter skal ha offentlige helse- og omsorgstjenester i verdensklasse, uavhengig av adresse og lommebok. Kliniske studier bidrar til å utvide behandlingstilbudet med nye behandlingsmetoder og til å dokumentere effekt og sikkerhet ved metoder som allerede er i bruk.

Visjon og målsettinger i handlingsplanen er videreført i styringsdialogen med helseregionene, men jeg har endret på hovedmålene i oppdragsdokumentet for 2022. Hovedmål to heter nå «styrke forskning, innovasjon og kompetanse og forbedre kvalitet og pasientsikkerhet». I de overordnede føringene står det at klinisk forskning skal være en integrert del av pasientbehandlingen. Videre gir vi føringer om at det skal stimuleres til kliniske studier, og at oversikten over aktive kliniske studier på [helsenorge.no](https://www.helsenorge.no) skal være oppdatert og gi god informasjon til helsepersonell og pasienter. Departementet vil følge med på om det er behov for ytterligere tiltak for å gjøre mulighetene for å delta i kliniske studier bedre kjent.

Helseregionene har fått i oppdrag å etablere et felles avtaleverk for å gjennomføre kliniske studier ved såkalte satellittsentre. Dette er en ny form for gjennomføring av kliniske studier som legger til rette for flere studier for flere pasienter og klinikker, også flere desentraliserte studier. Et viktig mål er overføring av kompetanse, geografisk fordeling av forskningen og bedre muligheter for å rekruttere flere pasienter. Med disse klare føringene ønsker regjeringen å understreke at forskning er en lovpålagt oppgave i helseforetakene, og å følge opp Riksrevisjonens konklusjoner.

Riksrevisjonen mener det er kritikkverdig at mange styrer i helseforetakene har liten oppmerksomhet på forskning. Jeg regner med at styrene merker seg kritikken og setter forskning på dagsordenen. Det er de i stand til, nå som alle de nye styrene i helseregionene har representanter med forskningskompetanse.

Mitt inntrykk er at den nasjonale handlingsplanen for kliniske studier og Riksrevisjonens undersøkelse følges opp. For eksempel har styret i Helse Nord RHF bedt administrerende direktør følge med på om helseforetakene når målene i handlingsplanen for kliniske studier, og iverksette tiltak hvis så ikke er tilfellet.

Jeg er enig i at pasienters tilgang til kliniske behandlingsstudier ikke er god nok. Riksrevisjonen konkluderer med at det er mulig å øke antallet kliniske behand-

lingsstudier og antallet pasienter som deltar i slike. I den nasjonale handlingsplanen for kliniske studier er det et mål at en andel på 5 pst. av pasientene i spesialisthelsetjenesten deltar i kliniske studier i 2025, og at antall kliniske studier som gjennomføres i spesialisthelsetjenesten i 2025, er doblet.

I 2020 ble 2,5 pst. av relevante pasienter rekruttert til kliniske studier i helseforetak og private ideelle. Det viser en beregning gjennomført i 2021. Vi har ennå ikke tall for 2021, men fra enkelte miljøer meldes det om en økning i antall kliniske studier i 2021. Det lover godt for det videre arbeidet.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 2.

Sak nr. 3 [10:48:24]

Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om Riksrevisjonens undersøkelse av søknadsbaserte tilskudd i møte med virusutbruddet i 2020 (Innst. 105 S (2021–2022), jf. Dokument 3:10 (2020–2021))

Presidenten: Etter ønske fra komiteen vil presidenten ordne debatten slik: 5 minutter til hver partigruppe og 5 minutter til medlemmer av regjeringen.

Videre vil det – innenfor den fordelte taletid – bli gitt anledning til inntil seks replikker med svar etter innlegg fra medlemmer av regjeringen, og de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletiden, får en taletid på inntil 3 minutter.

Peter Frølich (H) [10:49:15] (komiteens leder og ordfører for saken): Koronapandemien har satt befolkningen, arbeidsplasser og bedrifter i en situasjon uten sidestykke i moderne historie. Tiltakene som ble iverksatt, er blant de mest inngripende vi har sett i fredstid, og det har hatt stor økonomisk innvirkning på Norge. Det er brukt enorme summer på å holde hjulene gående og samfunnet stabilt gjennom pandemien.

Da Stortinget skulle lage retningslinjer for den støtten vi åpenbart måtte stille med, var vi klare på følgende: De økonomiske tiltakene skulle være målrettede og midlertidige. Støtten skulle betales ut så raskt som mulig og følges opp med kontroller i etterkant. Nå har vi fasiten etter Riksrevisjonens undersøkelse av disse ordningene.

De finner for det første at koronastøtten kom raskt på plass da nedstengingen av landet truet norske bedrifter og arbeidsplasser. For det andre finner de at de aller fleste søkerne fikk utbetalt støtte fort, men noen måtte vente uforholdsmessig lenge, og mange små aktører kan ha falt utenfor.

Kompensasjonsordningen for næringslivet var den største av de fem ordningene. Til denne ordningen ble

det avsatt 50 mrd. kr, og det ble brukt 7 mrd. kr. Dette var også den mest effektive av ordningene. Skatteetaten behandlet og utbetalte 90 pst. av søknadene på under én uke. Det skyldes at veldig mye var helautomatisert, og at systemet var enkelt og forståelig. I tillegg var det egne ordninger for mediebedriftene, kulturaktørene, frivilligheten, idretten, i tillegg til en vedlikeholdsordning.

Man kan kanskje si at det hadde vært bedre med færre særordninger, og at man i større grad hadde én enkelt søkeordning. Det er noe Riksrevisjonen anbefaler oss å vurdere for framtidige kriser.

Riksrevisjonens hovedfunn er at kompensasjonsordningene i all hovedsak ble iverksatt raskt, at virksomhetene som ble hardest rammet, fikk støtte fra ordningene, og at forvaltningen i stor grad etablerte kontrollmekanismer som fungerte. Dette er gode funn.

Det er også avdekket svakheter og læringspunkter. Det var ikke mulig å lage ordninger som ikke i en eller annen grad hadde skjevheter og svakheter. Blant disse bør det nevnes at ordningene ikke omfavnet alle gruppene som hadde behov for støtte, særlig mindre aktører som ikke hadde erfaring med å skrive søknader eller søke om støtte. Det ble heldigvis gjort tilpasninger i ordningene underveis for å forsøke å treffe best mulig.

Det alle har vært enige om, er ønsket om at ikke noe selskap skulle komme bedre ut enn de normalt sett ville gjort, men der komiteen deler seg, er i synet på utbytteforbud. Der må Høyre være veldig klar. Vi mener at et utbytteforbud i stor grad bare ville ført til en utsettelse av de utbytterne som helt naturlig hører hjemme i en økonomi. I stor grad vil det være en symbolsk markering som ikke tar inn over seg at hovedformålet med støtten nettopp var å holde hjulene i gang, ikke å stoppe opp. Utbytte er faktisk, enten man liker det eller ikke, noe av det som holder hjulene gående i en økonomi – ikke bare fordi det skal være økonomisk vekst og aktivitet, men også fordi mange bedriftseiere er helt avhengig av utbyttet, enten det er til lønn, til å betale unna forpliktelser, til å ta ut utbytte fra én bedrift for å dekke det i et annet, eller fordi man må betale formuesskatt. Det kan være mange grunner. Et rent forbud ville ikke fungert.

Avslutningsvis tror jeg vi skal være realistiske på én ting: Selv om ordningene har fungert bra, og håndteringen har vært bra, har vi ennå ikke fasiten på hvordan krisepakken har fungert. Det vil vi få først en gang der framme i horisonten. Men kunnskapen som denne rapporten gir oss, er nyttig å bygge videre på med tanke på framtidig pandemihåndtering.

Seher Aydar (R) [10:53:14]: Dette handler om de ti milliarder kronene som regjeringen ga næringslivet i 2020, og om de kom fram slik de skulle. Gikk de til å be-

vare levedyktige arbeidsplasser eller i lommen på eiere som hadde mer enn nok fra før?

Det første som slår meg i Riksrevisjonens rapport, er hvor mye greiere støtte eierne fikk, enn dem som gjør arbeidet. Arbeidere som blir ledige, må annenhver uke levere meldekort og bekrefte at de fortsatt er arbeidsledige, at de deltar på arbeidssøkerkurs, og at de er villige til å ta en hvilken som helst jobb. Kan de dokumentere dette og kanskje mer til, kan de få en viss prosent av inntekten sin i dagpenger. Bedriftseierne, derimot, kunne si opp så mange ansatte de bare ville, og fortsatt kvalifisere til full støtte. De kunne også betale seg selv så mye av skattebetalernes kroner de ønsket, i form av utbytter, bonuser og lederlønninger – ingen meldekort der i gården.

Vi i Rødt prøvde flere ganger å rette opp denne urettferdigheten, men vi ble ikke hørt. Vi stilte forslag for å unngå misbruk av kriseordningene, unngå skjev fordeling av offentlige midler og hindre at pandemien og håndteringen av den skulle bidra til økte forskjeller. Det som skjedde, var at bedriftseierne samlet tok 11 pst. større utbytte i kriseåret 2020 enn i året før.

Også innad blant bedriftene utviklet det seg store skjevheter. Riksrevisjonen påpeker at kompensasjonsordningene var gunstigere for konsern med datterselskap, typisk store bedrifter, enn for foretak med avdelinger, altså typisk mindre bedrifter. Mange små bedrifter, frivillige organisasjoner og idrettslag, havnet under minstegrensen for tapte inntekter, og dermed fikk de ingen støtte. Små aktører har ikke massevis av advokater til å skrive søknader for seg, og mange slet i flere tilfeller med å få støtte. Derfor var det også ganske mange som ikke fikk det. Det ble heller aldri stilt noen krav til banker og eiendomsselskaper om å bidra til dugnaden.

Vi sikret ikke de kontrollmekanismene vi burde hatt, tidlig nok. Det er det denne rapporten peker på. Vi bør ta lærdom av det, for det er uakseptabelt at milliarder av kroner blir delt ut gjennom ordninger som beriker noen store eiere, mens andre grupper i samfunnet faller utenfor. Nå forventer vi at den nye regjeringen benytter sjansen til å sikre at våre felles ressurser går til å redde arbeidsplasser i stedet for bankkontoene til de mektigste eierne. Det er tross alt det som er hensikten bak disse støtteordningene – eller som burde være hensikten bak disse støtteordningene.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 3.

Stortinget tok pause i forhandlingene kl. 10.57.

Stortinget gjenopptok forhandlingene kl. 15. President: Svein Harberg

Votering

Presidenten: Stortinget er da klar til å gå til votering.

Votering i sak nr. 1, debattert 1. februar 2022

Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om statsrådets protokoller for tidsrommet 1. januar–30. juni 2021 (Innst. 108 S (2021–2022))

Presidenten: Under debatten er det satt fram i alt tre forslag. Det er

- forslag nr. 1, fra Carl I. Hagen på vegne av Framskrittspartiet
- forslagene nr. 2 og 3, fra Seher Aydar på vegne av Rødt

Det votes over forslag nr. 3, fra Rødt. Forslaget lyder:

«Stortinget ber regjeringen om ikke å sende norske soldater til Takuba-styrken i Mali før regjeringen har redegjort for Stortinget om den endrede situasjonen i landet og militæroperasjonens endrede forutsetninger.»

Sosialistisk Venstreparti har varslet støtte til forslaget.

V o t e r i n g :

Forslaget fra Rødt ble med 85 mot 15 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.01.49)

Presidenten: Det votes over forslag nr. 2, fra Rødt. Forslaget lyder:

«Stortinget ber regjeringen offentliggjøre kongelig resolusjon om deltakelse i Takuba-styrken i Mali.»

Miljøpartiet De Grønne har varslet støtte til forslaget.

V o t e r i n g :

Forslaget fra Rødt ble med 94 mot 6 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.02.06)

Presidenten: Det votes over forslag nr. 1, fra Framskrittspartiet. Forslaget lyder:

«Stortinget ber regjeringen fremlegge kongelig resolusjon om deltakelse i Takuba-styrken for den utvidete utenriks- og forsvarskomite (DUUFK).»

Rødt og Miljøpartiet De Grønne har varslet støtte til forslaget.

V o t e r i n g:

Forslaget fra Fremskrittspartiet ble med 81 mot 19 stemmer ikke bifalt.

(Voteringsutskrift kl. 15.02.25)

Komiteen hadde innstilt til Stortinget å gjøre følgende

v e d t a k:

Statsrådets protokoller for tidsrommet 1. januar–30. juni 2021 vedkommende:

- Statsministerens kontor
 - Arbeids- og sosialdepartementet
 - Barne- og familiedepartementet
 - Finansdepartementet
 - Forsvarsdepartementet
 - Helse- og omsorgsdepartementet
 - Justis- og beredskapsdepartementet
 - Klima- og miljødepartementet
 - Kommunal- og moderniseringsdepartementet
 - Kulturdepartementet
 - Kunnskapsdepartementet
 - Landbruks- og matdepartementet
 - Nærings- og fiskeridepartementet
 - Olje- og energidepartementet
 - Samferdselsdepartementet
 - Utenriksdepartementet
- vedlegges protokollen.

V o t e r i n g:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 2, debattert 1. februar 2022

Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om Riksrevisjonens undersøkelse av kliniske behandlingsstudier i helseforetakene (Innst. 107 S (2021–2022), jf. Dokument 3:9 (2020–2021))

Komiteen hadde innstilt til Stortinget å gjøre følgende

v e d t a k:

Dokument 3:9 (2020–2021) – Riksrevisjonens undersøkelse av kliniske behandlingsstudier i helseforetakene – vedlegges protokollen.

V o t e r i n g:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Votering i sak nr. 3, debattert 1. februar 2022

Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om Riksrevisjonens undersøkelse av søknadsbaserte tilskudd i møte med virusutbruddet i 2020 (Innst. 105 S (2021–2022), jf. Dokument 3:10 (2020–2021))

Komiteen hadde innstilt til Stortinget å gjøre følgende

v e d t a k:

Dokument 3:10 (2020–2021) – Riksrevisjonens undersøkelse av søknadsbaserte tilskudd i møte med virusutbruddet i 2020 – vedlegges protokollen.

V o t e r i n g:

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Sak nr. 4 [15:03:30]

Referat

1. (222) Statsministerens kontor melder at
 1. lov om endringer i midlertidig lov om kompensasjonsytelse for selvstendig næringsdrivende og frilansere som har mistet inntekt som følge av utbrudd av covid-19 (Lovvedtak 34 (2021–2022))
 2. lov om lønnsstøtte (økonomiske tiltak i møte med pandemien) (Lovvedtak 32 (2021–2022))
 3. lov om endringer i lov om midlertidig tilskuddsordning for foretak med stort omsetningsfall etter august 2020 (økonomiske tiltak i møte med pandemien: midlertidig tilskuddsordning for foretak med stort omsetningsfall) (Lovvedtak 33 (2021–2022))
 4. lov om endringer i midlertidig lov om stønad til husholdninger som følge av ekstraordinære strømavgifter (Lovvedtak 35 (2021–2022))

– er sanksjonert under 28. januar 2022
2. (223) Innberetning fra valgkomiteen om endringer i de faste komiteers sammensetning (Innberetning 3 (2021–2022))

Enst.: Nr. 1 og 2 vedlegges protokollen.
3. (224) Representantforslag fra stortingsrepresentantene Mari Holm Lønseth, Mahmoud Farahmand og Anne Kristine Linnestad om hjemmel til å rutinemessig gjennomføre visitasjon og undersøkelse av asylsøkere i forbindelse med asylregistreringen (Dokument 8:82 S (2021–2022))

Enst.: Sendes kommunal- og forvaltningskomiteen.
4. (225) Endringer i statsbudsjettet 2022 under Landbruks- og matdepartementet (midlertidig stønad til jordbruks- og veksthusnæringen som følge av

ekstraordinære strømutgifter) (Prop. 56 S (2021–2022))

5. (226) Representantforslag fra stortingsrepresentantene Alfred Jens Bjørlo, Ingvild Wetrhus Thorsvik og André N. Skjelstad om å gjøre det lettere for gründere, investorer og arbeidstakere fra land utenfor

EØS-området å etablere seg og satse i Norge (Dokument 8:81 S (2021–2022))

Enst.: Nr. 4 og 5 sendes næringskomiteen.

Presidenten: Dermed er sakene på dagens kart ferdigbehandlet. Forlanger noen ordet før møtet heves? – Møtet er hevet.

Møtet hevet kl. 15.04.

